

АФОРИЗМИ, СЕНТЕНЦІ, ПРИСЛІВ'Я

Про лікарів

“Згораю, щоб світити”.

Ніколас ван Пульпа

“Лікар — філософ, тому що різниця між мудрістю і медициною невелика”.

Гіппократ

“Якщо є декілька лікарів, з яких один лікує травами, другий — ножем, а третій — словом, насамперед зверніться до того, хто лікує словом”.

Гіппократ

“Немає кращого лікаря, як вірний друг”.

Кузьма Прутков

“... Щоб лікар у медицині добрі основи і практику мав, тверезим, врівноваженим і добродушним себе тримав і в потрібних випадках обов'язок свій як вночі, так і вдень виконувати міг”.

Петро I

“У медицині необхідні схвильованість і чистосердечність... Усі великі лікарі, наші безсмертні вчителі, любили свою справу, любили людей. Своєю відвертістю вони зобов'язані саме цим почуттям. Лікар, бідний на почуття, може досягти точності в огляді хворого і допомогти пацієнтові, але це буде чеснота, позбавлена людяності”.

А.Ф. Білібін

“Щоб стати лікарем, треба бути бездоганною людиною”.

Д.С. Самойлович

“Відчувати власне безсилля біля ліжка хворого, вислуховувати, здебільшого, несправедливі обвинувачення родичів хворих — мовляв, “лікарі залікували”, усвідомлювати свої справжні помилки і карати себе за них — адже немає лікаря, який не помиляється, — усе це дуже нелегко... У лікарів бувають жахливі дні і ночі, не дай, Боже, нікому цього...”.

А.П. Чехов

“Ідучи до пацієнта, заспокой свої думки і почуття, будь добрим і людяним і не шукай у своїй праці вигоди. Нехай гуманність стане твоєю релігією”.

Суширута

“Не може називатися лікарем, а тим більше хорошим, людина, яка не бажає відмовитись від відпочинку, розваг заради виконання свого обов’язку... Лікарем може називатися лише той, хто, прокидаючись, запитує у себе, чи все він зробив для того, щоб урятувати хворого, хто, перебуваючи в гостях або в театрі, відчуває гостре занепокоєння за долю хворого, хто, забуваючи про власний біль, прагне заспокоїти чужий”.

М.І. Коломийченко

Про стосунки лікаря і пацієнта

“До хворого треба ставитися так, як би ти хотів, щоб ставилися до тебе”.

М.Г. Шевчук

“... Особливість психології лікарської практики полягає у тому, що при цьому відбувається не тільки зустріч із пацієнтом, а й спілкування з ним, виникає взаємне бажання бути зрозумілими один одному”.

А.Ф. Білібін

“Можна боятися тата, маму, друзів і вчителів, але не треба відчувати страху перед лікарем, адже він для хворого і тато, і мама, і друг, і наставник”.

Давня мудрість

“Нас трое — ти, хвороба і я. Якщо ти будеш з хворобою, вас буде двоє і я залишусь наодинці — ви мене переможете. Якщо ти будеш зі мною, нас буде двоє, хвороба буде сама — ми її переможемо”.

Абуль Фарадж

Про ліки і лікування

“Нічого так не шкодить здоров’ю, як часта зміна ліків”.

Сенека

“Бути щасливим щастям інших — це і є справжнє щастя і земний ідеал всякого, хто обирає лікарську професію”.

М.І. Пирогов

“Як не можна приступати до лікування очей, не думаючи про голову, чи лікувати голову, не думаючи про весь організм, так не можна лікувати тіло, не лікуючи душу, і великою помилкою є те, що існують лікарі тіла, і лікарі душі, тоді як вони нероздільні за суттю...”.

Сократ

“Деяких лікарів може замінити і комп’ютер, особливо тих, які займаються здебільшого тим, що скеровують хворих на різні лабораторно-інструментальні огляди чи зайві консультації”.

П.І. Шамарін

“У лікарському мистецтві немає лікарів, які завершили свою науку”.

М.Я. Мудров

“Я вірю, що прийде день, коли невідомо на що хвора людина віддасть себе в руки фізиків. Ні про що не запитуючи в неї, фізики візьмуть у неї кров, виведуть якісь сталі. Перемножать їх одна на одну, а потім, звірившись з таблицями логарифмів, вилікують її однією єдиною пігулкою. І все ж, якщо я захворію, я звернусь до якогось старого сільського лікаря. Він подивиться на мене, примруживши око, прощупає пульс і живіт, послухає, потім кашляне, розпалить люльку, потре підборіддя, усміхнеться до мене, щоб краще втамувати біль. Звичайно, я захоплююсь наукою, але я захоплююсь і мудрістю”.

Антуан Сент-Екзюпері